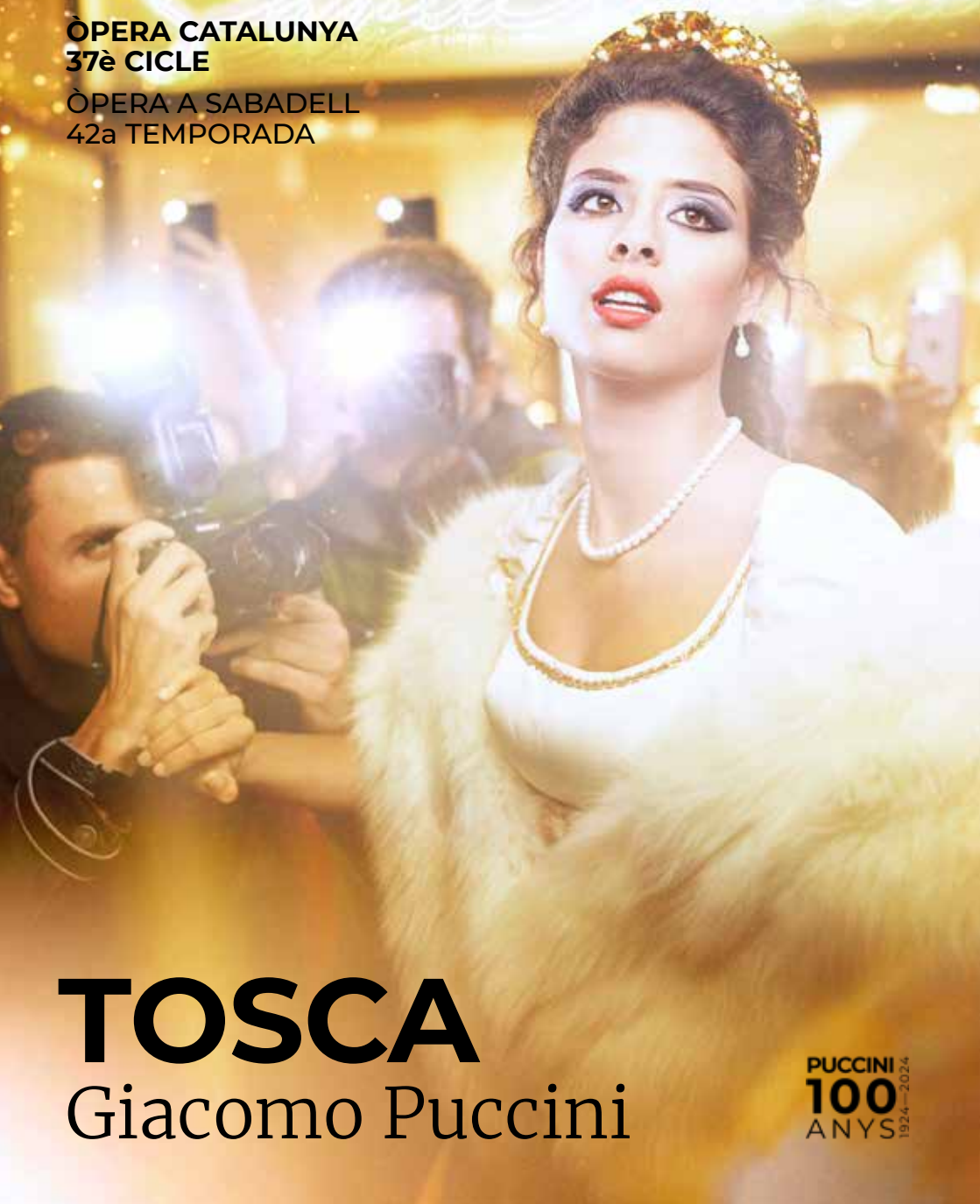

FUNDACIÓ
ÒPERA
CATALUNYA

ÒPERA CATALUNYA
37è CICLE

ÒPERA A SABADELL
42a TEMPORADA

TOSCA

Giacomo Puccini

PUCCINI
100
ANYS 1924-2024

Fundació **FLUIDRA**

Llegat Joan Planes

COMPROMESOS AMB LA
PISCINA SOLIDÀRIA,
L'AIGUA I LA CULTURA

APOSTEM LA NOSTRA GOTA D'AIGUA

Col·laborem amb la Fundació Òpera a Catalunya per a fer que la **música** arribi a més persones. Avancem junts per a garantir el futur i l'expansió del cicle Òpera a Catalunya.

Òpera per a tothom

Encetem una nova temporada de 51 funcions rècord en 13 ciutats, que ens converteixen en la companyia amb la major implantació territorial de l'Estat: Sabadell, Barcelona, Cornellà de Llobregat, Figueres, Girona, Granollers, Lleida, Manresa, Reus, Sant Cugat del Vallès, Tarragona, Vic i Viladecans.

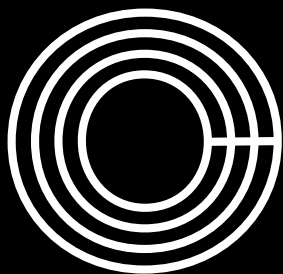
Vam culminar la temporada anterior amb la participació en el Festival d'Òpera de Saaremaa i la programació de Tartu, Capital Europea de la Cultura 2024. El major repte fins ara abordat per la companyia, una gira per Estònia amb l'Orquestra Simfònica del Vallès i el Cor Amics de l'Òpera de Sabadell que va oferir al públic estonià set actuacions de cinc produccions diferents en només una setmana. Amb aquesta fita, hem entrat en l'escena internacional mostrant la nostra capacitat de portar les produccions en gira mantenint sempre la qualitat en el resultat. Així, hem pogut mostrar a fora quelcom únic que oferim al públic i ciutats catalanes des de fa més de quaranta anys.

Ara presentem una nova temporada plena d'al·licients i marcada pel relleu en la Direcció Artística que, després de 42 anys liderada per Mirna Lacambra, passarà a mans de Jordi Torrents a partir del gener de 2025. Òpera a Catalunya és avui en dia una realitat possible gràcies a la iniciativa, tenacitat i perseverança de Mirna Lacambra, qui durant tots aquests anys ha dedicat la seva vida a un projecte que no ha fet més que créixer i que avui en dia és reconegut arreu. Ella ha contribuït de manera decisiva a la difusió de l'òpera, així com també al foment dels joves cantants del nostre país. A partir del 2025, iniciarem doncs una nova etapa encapçalada per Jordi Torrents, persona molt vinculada al projecte i gran coneixedor del món de la lírica que, amb il·lusió i responsabilitat, estem segurs que seguirà fent créixer els resultats artístics d'una temporada que ja gaudeix de reconeixement.

Enguany plantegem propostes innovadores i atractives que serveixin per apropar l'òpera als nostres espectadors des d'una mirada actual i renovada. Aquesta temporada presentem dues noves produccions que ens fan especial il·lusió: *La bohème* de Puccini a càrrec del director d'escena Pau Monterde i *Carmen* de Bizet de la mà de Rita Cosentino, directora d'escena que va debutar a Òpera a Catalunya la temporada passada amb una exitosa i fresca *Doña Francisquita* de Vives.

Us hi esperem! Bona temporada i molta òpera per a tothom!

Fundació Òpera a Catalunya

FUNDACIÓ ÒPERA CATALUNYA

Som

Associació d'Amics
de l'Òpera de Sabadell

Orquestra
simfònica
del Vallès

B Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament
de Sabadell

Diputació
Barcelona

GOVERN
DE SPAINA

INSTITUT
DE CULTURA
I ESPORTS

inaem
INSTITUT NACIONAL
DE ARTES ESCENICAS

Teatres Adherits al Circuit Òpera a Catalunya

Sabadell – Teatre La Faràndula

Barcelona – Palau de la Música Catalana

Cornellà de Llobregat - Auditori de Cornellà

Figueres – Teatre Municipal El Jardí

Girona – Teatre Municipal

Granollers – Teatre Auditori

Lleida – Teatre de La Llotja

Manresa – Teatre Kursaal

Reus – Teatre Fortuny

Sant Cugat del Vallès – Teatre-Auditori

Tarragona – Teatre Tarragona

Vic – Teatre L'Atlàntida

Viladecans – Atrium

Santander – Palacio de Festivales de Cantabria

Mitjans oficials _____

L'AVANGUARDIA

Cat **m**úsica

Membre de _____

ópera **xxi**

Mitjans col·laboradors _____

Diari de Sabadell

440

**Radio
Sabadell**

**REVISTA
MÚSICA
CATALANA**

NÚVOL

**3
cat**

3cat

la xarxa+

Col·laboren _____

Diputació Tarragona

**III Institut
ramon llull**

**Àptima
Centre Clínic
Mútua Terrassa**

moventia

**100
Connectant
moments**

BENIC

Fotografies: David Ruano, Antoni Bofill i Lorenzo Duaso

Redacció: Albert Beorlegui, Marta Porter i Jordi Torrents

Maquetació: Maite Sabalette | **Dipòsit legal:** B 22205-2024

www.operacatalunya.cat

Fundació Òpera a Catalunya

La Fundació Òpera a Catalunya (FOC) es constitueix l'any 2021 com a instrument necessari per garantir la continuïtat i creixement del cicle Òpera a Catalunya, liderat durant més de 38 anys per l'Associació Amics de l'Òpera de Sabadell (AAOS).

La FOC neix de la suma de forces de quatre institucions de referència en el sector de la cultura: l'Associació Amics de l'Òpera de Sabadell, l'Orquestra Simfònica del Vallès, la Fundació Banc Sabadell i la Fundació Fluidra; dues entitats líders en el desplegament de la música i la cultura a Catalunya des de la iniciativa civil i dues fundacions empresarials cabdals en el desenvolupament del país mitjançant la música i la cultura com a eixos principals. Totes quatre entitats tenen origen i seu a la ciutat de Sabadell i mantenen una llarga trajectòria de compromís amb la cultura a tot el territori català.

Els objectius de la FOC són la creació, producció, direcció, exhibició i comunicació de les produccions operístiques i líriques que constitueixen la Temporada d'Òpera de Sabadell i el Cicle Òpera a Catalunya. Així, promou el cicle, amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Sabadell, el Ministerio de Cultura – INAEM, la Diputació de Barcelona i altres institucions i amb el suport de diversos patrocinadors, col·laboradors i mecenes, i sempre vetllant per consolidar i impulsar el centre de producció operística i simfònica arrelat a la ciutat de Sabadell, com a motor que dona servei a tot el territori català i com a eina de democratització, proximitat, accessibilitat i articulació territorial mitjançant la música.

Fidel a la seva voluntat de divulgació de l'òpera i de la cultura en general, la FOC treballa també per al desenvolupament de projectes artístics, socials i educatius amb l'òpera i la música com a eina i eix vertebrador que posin l'experiència cultural musical a l'abast de tothom, per tal de contribuir a un major coneixement i projecció de l'òpera en tots els àmbits possibles.

L'important llegat històric de l'AAOS ens compromet a seguir treballant amb la màxima dedicació i potenciant-ne els valors: rigor, qualitat i vocació de millorar la iniciativa privada, l'emprenedoria, l'arrelament a la societat, la potenciació dels joves talents, la sostenibilitat, l'eficiència i la responsabilitat. La FOC vol esdevenir, per tant, una institució de referència, estratègica i de prestigi, atractiva per a públic, programadors, institucions, patrocinadors i artistes en els propers anys.

Ara i sempre, Òpera per a tothom!

FUNDACIÓ ÒPERA A CATALUNYA

PATRONAT DE LA FUNDACIÓ

President

Joan Planes, Fundació Fluidra

Presidenta d'Honor i Directora Artística

Mirna Lacambra

Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell

Mirna Lacambra

Orquestra Simfònica del Vallès

Jordi Cos

Fundació Banc Sabadell

Sonia Mulero

Fundació Mirna Lacambra- Xavier Gondolbeu

Antoni Quintana

Lynn Barton
Francesc Casas
Miquel Molins
Xavier Servat

Secretària

Elena Parera

Director General

Oscar Lanuza

Comissió Executiva

Mirna Lacambra
Jordi Cos
Oscar Lanuza
Elena Parera
David Martí
Jordi Torrents
Xavier Servat

EQUIP DE LA FOC

Direcció artística

Mirna Lacambra

Direcció general

Oscar Lanuza

Direcció musical

Daniel Gil de Tejada

Direcció financera

Núria Sales

Coordinació de producció

Esperança Vergés

Cap tècnic i producció

Raül Vilasis

Regidor d'escenari i producció

Jordi Galobart

Administració

Francesca Gutiérrez

Desenvolupament estratègic

Martina Ribalta

Gestió laboral i RRHH

Agustina Rico

Comunicació i públics

Neus Casso
Blanca de Carreras

Projectes d'innovació i socioeducatius

Jordi Cos

Santa Sallustia

PUCCINI
100
ANYS

Producció i organització
**FUNDACIÓ ÒPERA
A CATALUNYA**

SABADELL

Teatre La Faràndula
Dv 29 novembre · 20 h
Dg 1 desembre · 18 h
Dm 3 desembre · 20 h

BARCELONA

Palau de la Música
Catalana
Ds 7 desembre · 18.30 h

TOSCA

de Giacomo Puccini (1858–1924)

Òpera en tres actes (Sobretitulada en català).

Text de Giuseppe Giacosa i Luigi Illica, segons l'obra *La Tosca* de Victorien Sardou. Estrenada al Teatre Costanzi de Roma el 14 de gener de 1900. A Catalunya s'estrenà al Gran Teatre del Liceu el 30 de març de 1902.

Carmen Solís

Floria Tosca

Enrique Ferrer

Mario Cavaradossi

Luis Cansino

(29 nov. i 1 des.)

Manuel Mas

(3 i 7 des.)

Barone Scarpia

Juan Carlos Esteve

Cesare Angelotti

Pau Armengol

Il Sagrestano

Jorge Juan Morata

Spoletta

Quim Cornet

Sciarrone

Laura Obradors

Un pastore

Lluís Vergés

Un carceriere

Cor infantil de

l'Agrupació Pedagògica

Sant Nicolau

Cor Amics de

l'Òpera de Sabadell

Orquestra

Simfònica del Vallès

Direcció musical

Sergi Roca Bru

Direcció d'escena

i vestuari

Carles Ortiz

Assistent de

direcció d'escena

Jaume Sangrà

Disseny d'escenografia

Jordi Galobart

Il·luminació

David Gálvez

Javier Palmer

Vestuari

Fundació Òpera

a Catalunya

Mestres assistents
musicals

Andrea Álvarez

Juli Rodríguez

Traducció sobretitulat

Jordi Torrents

Adaptació sobretitulat

Glòria Nogué

Regidor d'escenari

Jordi Galobart

Realització de vestuari

M. Carmen Muñoz

Eva Selma

Anna Gasch

Realització escenografia

i maquinària

Raül Vilasis

Berta Vidal

Joan Alabert

Joan Buisan

Ferran Costa

Isabel Marset

Sara Roca

Pere Sánchez

Gregorio Simón

Coordinació
de caracterització

Nani Bellmunt

Maquillatge i perruqueria

Amparo López

Júlia Ramírez

Nerea Fernández

TOSCA

L'acció és desenvolupa a la ciutat de Roma, el juny de l'any 1800

Jordi Torrents

Director Artístic de la FOC (a partir del gener de 2025)

ACTE PRIMER

Església de Sant'Andrea della Valle

L'església es troba deserta. Entra, tot corrent, Angelotti (*Ah! Finalmente*), antic cònsol de la República Romana, que ha aconseguit fugir de Castel Sant'Angelo. La seva germana, la marquesa Attavanti, li ha fet arribar un missatge segons el qual trobarà en aquesta església, a la capella privada que posseeix en ella la família, una disfressa de dona per sortir de la ciutat. Angelotti busca nerviosament la clau de la capella als peus d'una imatge de la Verge. La troba, obre la tanca i s'hi amaga a dins.

Poc després entra el sagristà, un homenet nerviós i rondinaire (*E sempre lava!*). Ha cregut escoltar passes i ha suposat que era el pintor que, en un angle de l'església, està acabant un quadre que representa la Magdalena. Però no hi ha ningú. Per a estar-ne segur, el sagristà examina la cistella del menjar del pintor i veu amb satisfacció que està intacta: amb una mica de sort, podrà aviat apropiar-se del seu contingut.

En aquest moment s'escolta el toc de l'Àngelus i el sagristà, de genolls, inicia l'oració. Precisament aleshores arriba el pintor, Mario Cavaradosi, i descobreix el quadre que està pintant per a continuar la seva feina. El sagristà se sorprèn en veure que la Magdalena del quadre s'assembla a una dama rossa i devota que fa uns dies va passar una bona estona pregant en aquell lloc (i que no era altra que la marquesa Attavanti, que havia vingut a deixar la disfressa i la clau per al seu germà). El pintor, atret per la seva bellesa, la va utilitzar com a model per al seu quadre. Mario agafa els pinzells i comença a pintar; de sobte es deté per a contrastar el que està fent amb una miniatura de la seva estimada, Flòria Tosca, que porta a sobre, reflexionant sobre la curiosa harmonia entre els ulls blaus i els cabells rossos d'Attavanti, i la que existeix entre el cabell fosc i els ulls negres de Tosca, una consumada actriu

i cantant, ídol de Roma (*Dammi i colori... Recondita armonia...*). Mentrestant, el sagristà rondina davant el caràcter faldiller del pintor, el qual és, en el seu parer, un volterrà enemic del govern papal. Finalment el sagristà se'n va, no sense fer un altre cop d'ull a les provisions.

Angelotti, creient deserta l'església, obre la tanca de la capella. Cavaradossi es gira i el veu (*Gente là dentro!*). Quan el reconeix es mostra disposat a ajudar-lo. Però en aquest moment se sent arribar Tosca i Cavaradossi, tement que ella, per la seva religiositat, pogués acabar delatant Angelotti si algun sacerdot l'hi ordenava, prega al fugitiu que es torni a amagar de nou donant-li la cistella per què, mentrestant, mengi i renovi forces. Arriba Tosca (*Mario! Mario! Mario!*), convençuda d'haver escoltat Cavaradossi parlant amb una dona i quan ell ha aconseguit quasi calmar-la i està a punt de sortir, veu el retrat de la Magdalena (*Chi è quella donna bionda lassù?*), cosa que torna a encendre la seva gelosia, ja que reconeix, per la seva cabellera rossa, Attavanti. De nou el pintor assegura a Tosca que no té motius per a estar gelosa i una altra vegada els dos canten el seu amor. Finalment Tosca admet que la seva gelosia és un turment per a Cavaradossi i se'n va, no sense abans quedar amb ell per passar la nit a la casa de camp que el pintor té a les afores de Roma.

Quan Tosca ha marxat reapareix Angelotti (*È buona la mia Tosca*). Cavaradossi li aconsella que es refugii a la seva casa de camp, des d'on podrà mirar d'abandonar els Estats Pontificis. De sobte, se sent el canó de Castel Sant'Angelo: la fuga d'Angelotti ha estat descoberta. Cavaradossi decideix acompanyar-lo ell mateix a la casa per prevenir qualsevol problema.

Acaben de marxar quan entra corrent el sagristà: venia a molestar el pintor amb la notícia d'una derrota de Bonaparte per part dels aliats del papa, però s'entristeix en veure que no és allà (*Sommo giubilo, Eccellenza!*). Entren els nois del cor, contentíssims perquè hi haurà Te Deum d'acció de gràcies i cobraran el doble. Però la seva alegria és interrompuda brutalment per la inesperada arribada del cap de policia, el baró Scarpia, qui els recrimina el poc respecte al lloc sagrat (*Un tal baccano in chiesa!*). Procedeix seguidament, amb els seus esbirros, entre els quals es troba l'agent Spoletta, a registrar la capella Attavanti, que es troba inesperadament oberta, i a interrogar el sagristà. Aquest descobreix amb dolor que la cistella està buida i Scarpia no tarda en relacionar això amb la presència del pintor, amb Attavanti retratada com a Magdalena i amb el fugitiu, el seu germà (*Or tutto è chiaro*).

En aquest moment torna Tosca; amb motiu de la victòria hi haurà festa al Palazzo Farnese i ella haurà de cantar davant la il·lustre hostessa del palau, la reina Maria Carolina de Nàpols. Per això venia a dir a Cavaradosi que acabaria més tard del previst. Scarpia, que coneix bé Tosca, li insinua que el pintor ha marxat amb la dama del quadre i Tosca, furiosa, decideix anar a sorprendre'ls a la casa de camp (*Ed io venivo a lui tutta dogliosa*). No volia Scarpia una altra cosa i envia Spoletta perquè la segueixi i detingui Angelotti si el troba allà (*Tre sbirri, una carrozza*).

Scarpia queda sol a l'església, a la qual arriben fidels i nens cantors pel Te Deum. Un cardenal inicia la cerimònia, però el cap de policia, que planeja no tan sols capturar Angelotti sinó també fer seva Tosca, no s'adona fins molt tard que la seva passió per ella li està fent oblidar Déu (*Tosca, mi fai dimenticare Iddio!*). Aleshores s'agenolla i s'uneix als càntics generals mentre baixa el teló.

ACTE SEGON

Pis superior del Palau Farnese

És de nit. Scarpia està sopant i reflexionant sobre l'amor (*Tosca è un buon falco!*). Es reconeix incapaç d'escriure versos o desfullar margarides i vol posseir Tosca a la força (*Ha più forte sapore*). Ordena que aquesta es presenti tan bon punt acabi la seva cantata davant la reina. Arriba Spoletta amb la notícia que Angelotti no ha estat trobat i Scarpia s'enfurisma amb ell. Per a justificar-se, afirma, però, haver detingut Cavaradosi, el que calma una mica Scarpia. Aquest tracta d'interrogar el pintor amb el mètode clàssic d'alternar duresa amb aparent suavitat i formes educades (*Ov'è Angelotti?*). El pintor no confessa i Scarpia es disposa a fer-lo torturar

quan arriba Tosca. Aquesta, interrogada al seu torn, no triga a cedir en sentir els crits de dolor del pintor en plena tortura (*Nel pozzo, nel giardino!*). Angelotti està amagat al pou qui hi ha al jardí de la casa.

Tosca, amb la seva confessió, aconsegueix que li permetin veure Mario, però el troba mig desmaiat. Quan el pintor torna en si, s'indigna davant la confessió de Tosca que Scarpia li ha fet saber amb crueltat (*M'hai tradito!*). Arriba Sciarrone amb la notícia que finalment Bonaparte ha guanyat els absolutistes a Marengo i Cavaradossi, no podent contenir-se, fa grans exclamacions d'alegria davant la propera fi de la tirania (*Vittoria! Vittoria!*). Scarpia ordena que el pres sigui preparat immediatament per a l'execució i es queda sol amb Tosca. Fa servir aleshores els seus dots d'amenaça i persuasió per tal que Tosca se li lliuri a canvi de la vida de Cavaradossi. Tosca es resisteix i invoca el Senyor en una amarga i íntima reflexió de caire religiós (*Vissi d'arte*), però els seus precés i plors són inútils i es veu obligada a cedir: serà seva, però abans exigeix un salconduit per fugir dels Estats Pontificis amb Cavaradossi. Scarpia dona ordres a Spoletta perquè l'execució de Cavaradossi sigui simulada, afegint enigmàticament "com vàrem fer amb el Comte Palmieri". Spoletta, que ho ha entès, se'n va i Scarpia, segur del seu triomf, es posa a escriure el salconduit (*E qual via scegliete?*).

Mentre escriu, Tosca, desesperada, s'ha aproximat a la taula on hi ha encara les restes del sopar de Scarpia i s'apodera d'un esmolat ganivet. Quan Scarpia, triomfant, se li apropa (*Tosca, finalmente mia!*), Tosca li clava el ganivet al pit i assisteix, entre horroritzada i exultant, a l'agonia del terrible cap de policia que tot Roma temia. Després de col·locar un canelobre a cada costat del cadàver i un crucifix sobre el seu pit, Tosca s'allunya sigil·losament de la cambra de Scarpia (*E avanti a lui tremava tutta Roma!*).

ACTE III

Terrassa superior de Castel Sant'Angelo

Encara és de nit però s'apropa ja el dia. Se sent el cant d'un pastor (*Io de' sospiri*) i, quan comença a clarejar, se senten també campanes de les esglésies de Roma. Cavaradossi, conduït per un escamot de soldats, és entregat al carceller que li comunica que li queda només una hora de vida. El pintor, donant-li un anell com a recompensa, aconsegueix que el carceller li deixi escriure una carta a Tosca; mentre ho fa, recorda emocionat el passat tot acabant amb un commovedor adeu a la vida (*E lucevan le stelle*).

Spoletta entra amb Tosca i, segons el que han pactat, li permet assistir a l'execució simulada de Cavaradossi. Els dos amants poden així reunir-se i veure renéixer la seva esperança de viure una vida tranquil·la a l'exili (*O dolci mani mansuete e pure*). Tosca, que ha explicat a Mario tot el que ha fet, prega el seu amant que actuï amb naturalitat quan fingeixin afusellar-lo. Arriba per fi el moment: un oficial ordena als seus soldats que disparin contra el presoner. Spoletta impedeix que l'oficial faci el tir de gràcia al caigut i tots s'allunyen. Quan es queda sola amb ell, Tosca s'aproxima a Cavaradossi i l'insta que s'aixequi (*Presto, su! Mario!*), però s'adona amb horror que l'execució no ha estat simulada: el pintor geu mort a terra. És el darrer engany de Scarpia. Encara no ha tingut temps de reaccionar quan s'escolten veus a l'escala: la mort de Scarpia ha estat descoberta i Spoletta torna per detenir Tosca, amb l'ajuda de Sciarrone. Però Tosca no està disposada a caure a les seves mans. Ràpidament puja a la muralla del castell i emplaçant Scarpia a trobar-se amb ella davant el tribunal de Déu, es llença al buit davant la sorpresa de tothom (*O Scarpia, avanti a Dio!*).

el silenci mai havia sonat tan bé

Moventia, a través del transport públic i privat, lluita cada dia per una mobilitat més silenciosa i sostenible. Col·laborant amb la Fundació Òpera a Catalunya volem acostar-te a que gaudeixis dels sons que realment importen.

Vissi d'arte, vissi d'amore

Albert Beorlegui

Periodista cultural

Al reduït Olimp de les òperes que tant se val les vegades que hagi escoltat, sigui una o mil, perquè sempre t'acaben commovent, hi ha d'haver de ben segur un lloc especial per a la *Tosca* del grandios Giacomo Puccini (1858-1924), un compositor italià que tot i que no és massa prolífic, té dues obres mestres més que també estarien en aquest parnàs musical: la seva immediatament anterior, *La bohème* (1896) i la seva immediatament posterior, *Madama Butterfly* (1904).

Basada en un drama teatral de Victorien Sardou que el propi compositor va veure en escena amb la llegendària Sarah Bernhardt, Puccini va acceptar l'encàrrec de posar-hi partitura després que se li hagués avançat Alberto Franchetti, que es va veure incapaç del projecte, i fins i tot de Giuseppe Verdi, que va refusar després que l'autor no acceptés canviar el final.

Comptant amb els seus llibretistes habituals, Luigi Illica i Giuseppe Giacosa, *Tosca* parteix d'un rerefons històric (la convulsa Europa de principis del XIX amb les invasions napoleòniques), i el compositor de Lucca en va realitzar una obra verista, seguint les tendències operístiques postromàntiques sorgides a finals del segle XIX, caracteritzades per trames sòrdides i violentes. Perquè sí, *Tosca* és una història d'amor, gelosia, lascívia, traïció, desesperació i mort, que **compta amb tres de les àries més famoses de tot el repertori: Vissi d'arte, Recondita armonia i E lucevan le stelle.**

Estrenada al Teatro Costanzi de Roma el 14 de gener de 1900 enmig d'un clima enrarit per la situació política i social que vivia Itàlia en aquell moment, l'obra va ser rebuda amb disparitat d'opinions: part de la crítica la va lloar incondicionalment i una altra la va considerar massa tèrbola i crua.

El temps, però, que no sempre posa les coses al seu lloc, ha acabat fent justícia, i avui, *Tosca* no és només un dels títols més representats de tot el repertori, sinó que **simbolitza la quinta essència de la passió pucciniana**, aquella que es pot viure de l'art i de l'amor.

Només a l'escenari, això sí.

Palau de la Música Catalana

Òpera

Dissabte, 15 de febrer – 18.30 h

Àries d'òpera barroca

—Serena Sáenz & Vespres d'Arnadí

Dissabte, 1 de març – 18.30 h

Dissabte, 15 de març – 18.30 h

Nabucco de Verdi

—Cor Amics de l'Òpera de Sabadell & Orquestra Simfònica del Vallès

Dilluns, 28 d'abril – 19 h

Il Giustino de Vivaldi

—Accademia Bizantina & Ottavio Dantone

Dissabte, 10 de maig – 18.30 h

Dissabte, 17 de maig – 18.30 h

Carmen de Bizet

—Cor Amics de l'Òpera de Sabadell & Orquestra Simfònica del Vallès

Dimecres, 14 de maig – 19 h

Tamerlano de Händel

—Freiburger Barockorchester & René Jacobs

Segueix-nos
a les xarxes:

Amb el suport de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb la col·laboració de:

Orquestra
simfònica
del Vallès

Tosca, una anàlisi musical

Marta Porter

Periodista i crítica musical

Amb *Tosca*, la primera òpera del segle XX, **Puccini arribà a la consagració absoluta regalant-nos una obra extraordinària, d'una musicalitat intensa i descriptiva.** Amb l'ús del *leitmotiv* subratlla els pensaments i sentiments dels personatges i genera significats subliminars, alhora que, de manera innovadora, anticipa l'acció futura, una tècnica que s'avança a la música cinematogràfica.

Fidel a l'estil puccinià, *Tosca* no té obertura. Comença amb tres acords dissonants als metalls, el trítón “diabulus in musica” que representa el diabòlic Baró Scarpia, i un altre símbol de mort, el patró de tres notes curtes i una llarga al timbal. El tema d'Angelotti, en contrast, és sincopat i molt dinàmic, el que assenyalava la seva condició de fugitiu, representant les forces antagòniques de la trama.

Al primer acte, aquests leitmotivs se superposen i situen l'espectador en la ment dels protagonistes. El capellà té un motiu lleuger, gairebé humorístic –*E sempre lava!*...–, mentre que Mario Cavaradossi és melodia pura, amb l'ària *Recondita harmonia*, una romança brillant i de gran intensitat vocal que evoca l'acte de pintar i ens remet a Debussy i a la pintura impressionista. El tema de Tosca és tot dolçor, amb violins arravatats i el duet d'amor dels protagonistes travessa climes emocionals amb àries subjacents, com la del tenor, *Quale occhio al mondo*, en un final que presagia la tragèdia. L'aparició d'Scarpia, amb una orquestra més fosca, conclou amb un impactant *Te Deum* on el cor religiós contrasta amb la fantasia eròtica d'Scarpia, un dels moments més agosarats de la història de la música clàssica.

Al segon acte, centrat en la confrontació entre Scarpia i Tosca, abunda l'estil conversacional que accentua el realisme. **Enmig d'aquesta violència, Tosca canta el cèlebre i desesperat Vissi d'arte.** Scarpia té escassa línia melòdica mentre darrere reapareixen altres temes que acaben amb una escena de gran intensitat, *Avanti a lui tremava tutta Roma*.

La introducció orquestral de l'últim acte inclou l'**apassionada melodia que després interpretarà el tenor en una de les àries més emblemàtiques de l'òpera, E lucevan le stelle.** Després del duo d'amor i una mena de marxa al cadafal creixent en tensió, el suïcidi de Tosca tanca l'òpera amb la reminiscència dels motius de Mario i Scarpia que el genial Puccini ja ens havia avançat al principi de l'òpera.

Intèrprets

Carmen Solís

Soprano
Floria Tosca

La soprano Carmen Solís va néixer a Badajoz. Ha obtingut nombrosos premis a concursos com Operalia, Tenor Viñas o Manuel Ausensi. Les seves actuacions destacades inclouen el debut com a Liù (*Turandot*) amb l'OBC; *Le nozze di Figaro* a ABAO; *Madama Butterfly* al teatre de la Maestranza, ABAO, Santiago de Xile i Òpera de Catalunya, entre altres.

Enrique Ferrer

Tenor
Mario Cavaradossi

El tenor Enrique Ferrer va néixer a Madrid, on va estudiar al Conservatori Superior, i va ampliar la seva formació a The Academy of Vocal Arts, a Filadèlfia, amb Bill Schuman i Christopher Macatsoris. Des d'aleshores ja ha interpretat diversos rols tant d'òpera com de sarsuela i oratori. Ha col·laborat amb el segell discogràfic Deutsche Grammophon al disc de sarsuela *Viva Madrid*.

Luis Cansino

Baríton
Barone Scarpia

D'origen gallec, el baríton Luis Cansino té una presència habitual en importants temporades internacionals d'òpera. Entre els seus èxits més recents hi ha els protagonistes de *Nabucco*, *Rigoletto*, *Simon Boccanegra* i *Falstaff*, entre altres. També és un destacat intèrpret de sarsuela i ha estat premiat per nombroses institucions a Espanya, Colòmbia, Perú i Mèxic.

Manuel Mas

Baríton
Barone Scarpia

Nascut a València, va fer els primers passos musicals amb la Societat Coral El Micalet, i després al Conservatori Joaquín Rodrigo i a l'Escola Superior de Cant de Madrid. Els títols puccinians ocupen bona part dels seus projectes actuals. Abans d'encarnar Scarpia amb la FOC, serà Schaunard de *La bohème* a la Corunya i, posteriorment, Sharpless de *Madama Butterfly* a Madrid.

Juan Carlos Esteve

Baix

Cesare Angelotti

El baix barceloní Juan Carlos Esteve va començar a estudiar cant rebent classes de Concepció Espinosa, Jordi Homs, Francesca Roig i Carlos Chausson, entre altres. Actualment segueix la guia de J. M. Prat. Ha estat premiat diverses vegades –per exemple, a la Primavera Lírica de Premià de Mar– i ha representat diversos personatges tant de sarsuela com d'òpera.

Pau Armengol

Baríton

Il Sagrestano

El baríton sabadellenc Pau Armengol va formar-se amb Carlos Chausson. Va debutar a Sabadell com a Leporello de *Don Giovanni*. El rol de sagristà a *Tosca* és un dels que ha desenvolupat, a més de Don Giovanni, Figaro i Dulcamara, entre altres. També ha conreat l'oratori i el *lied*, i aquesta temporada participarà a l'estrena de *Benjamin a Portbou*, d'Antoni Ros Marbà, al Liceu.

Jorge Juan Morata

Tenor

Spoletta

El tenor valencià Jorge Juan Morata es formà al Conservatori Superior del Liceu amb Carlos Chausson. Premi Internazionale Arca d'Oro Italia Giovani Talenti (Torino), ha cantat en diversos festivals i teatres d'Europa i els Estats Units. L'any passat va ser Edmondo a *Manon Lescaut* i Pang a *Turandot* a les produccions de la FOC.

Quim Cornet

Baríton

Sciarrone

Format al Conservatori del Liceu, al màster de Lied de l'Esmuc i al Deutsche Liedakademie Trossingem, el baríton barceloní Quim Cornet va guanyar el Concurs Mirna Lacambra els anys 2020 i 2021, fent de Papageno i Figaro amb l'Escola d'Òpera de Sabadell. Al cicle de la temporada passada va interpretar els rols de Lorenzo a *Doña Francisquita* i d'Un Oste a *Manon Lescaut*.

Equip Artístic

**Sergi
Roca Bru**
Director
musical

Kapellmeister a l'Schleswig-Holsteinisches Landestheater de Flensburg, el sabadellenc Sergi Roca Bru ha dirigit òperes, repertori simfònic i ballets amb una gran quantitat d'orquestrats. Amb la FOC, s'ha fet càrrec de la direcció musical de *Madama Butterfly* i de *Tosca*, amb la qual va debutar a l'Estat espanyol el 2021, i va inaugurar l'estiu passat el festival de Saaremaa, a Estònia.

**Carles
Ortiz**
Director d'escena
i vestuari

El terrassenc Carles Ortiz és cantant i director escènic. L'any 1996 va formar part de la primera Escola d'Òpera de Sabadell, i des d'aleshores ha interpretat rols principals. El 2002 va debutar com a director amb la *Madama Butterfly* de l'AAOS, recuperada el 2023 pel quarantè aniversari de l'entitat. La temporada passada va dirigir dos 'Puccinis' més: *Turandot* i *Manon Lescaut*.

**Jaume
Sangrà**
Assistent de
direcció d'escena

Jaume Sangrà participa en molts projectes musicals aportant la seva visió teatral des de la direcció, la dramaturgia, la coreografia i la interpretació. Ha participat com a coreògraf al projecte *Symphony*, amb Gustavo Dudamel, al Liceu, i també a l'òpera *Rinaldo*, dirigida per Xavier Sabata. A més, ha col·laborat amb la FOC des de l'assistència de direcció i des de la interpretació.

**Jordi
Galobart**
Disseny
d'escenografia

Jordi Galobart va néixer a Sabadell i va estudiar a l'Escola d'Arquitectura del Vallès. Com a escenògraf operístic, va debutar el 2001 amb *L'italiana in Algeri*. Des d'aleshores ha dissenyat l'escenografia d'un gran nombre de produccions, entre les quals tres obres de la temporada passada de la FOC: *Manon Lescaut*, *Doña Francisquita* i *Turandot*.

PUSH!

PUSH! (Empeny!)
de Howard Moody
Òpera participativa

Diumenge 26 de gener
a les 12h i a les 18h

Teatre la Faràndula de Sabadell

Toni Marsol, Simon
Laia Frigolé, germana de Simon
Pau Camero, guardià

Coordinació general - **Jordi Cos**
Direcció musical - **Manel Valdivieso**
Direcció d'escena - **Dani Coma**
Direcció dels cors - **Buia Reixach**

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell
Coral Belles Arts de Sabadell
Coral Els Notes
Cor Ohana i Cor infantil de
l'Escola Municipal de Música de Sabadell
Orquestra Simfònica del Vallès

www.operacatalunya.cat

Organitza:

Orquestra
simfònica
del Vallès

Amb la col·laboració de:

Sabadell
Fundació

Ajuntament
de Sabadell

Imatge:

cèl·lula
acció
creativa

VANGUARDISTA

1. (m. i f.) Persona que va per davant.
Amb intenció renovadora i d'avenç.
Que s'emociona amb l'òpera.
Subscriber de La Vanguardia.

Orgullosos dels nostres més de **150.000 subscribers**, que estimen la cultura i vibren amb cada representació que ofereix la Fundació Òpera a Catalunya.

Suma't a

LA VANGUARDIA

Nadal al Palau

amb l'Orquestra Simfònica del Vallès

La Nit de Nadal de Joan Lamote de Grignon

14 desembre 2024

Elionor Martínez, soprano
Ferran Albrich, baríton
Cor Infantil de l'Orfeó Català
Orfeó Català
Orquestra Simfònica del Vallès
Salvador Brotons, director

Festival de valsos i danses

21 desembre 2024

Marta Mathéu, soprano
Orquestra Simfònica del Vallès
Xavier Puig, director

El trencanous de Txaikovski

15 i 25 desembre 2024
3 i 5 gener 2025

Borja González, art amb sorra
Luis Posada, narrador
Orquestra Simfònica del Vallès
Daniel Gil de Tejada, director

El Messies de Händel

22 desembre 2024

Maria Hinojosa, soprano
Marta Infante, mezzosoprano
Marc Sala, tenor
Guillem Batllori, baríton
Cor Bruckner Barcelona (Dir. Júlia Sesé)
Vespres d'Arnadí, orquestra barroca
Xavier Puig, director

Les quatre estacions de Vivaldi

22 desembre 2024
3 i 12 gener 2025

Farran Sylvan James, violí
Vespres d'Arnadí, orquestra barroca
Dani Espasa, director

Concert d'Any Nou

29 i 31 desembre 2024
1, 2 i 4 gener 2025

Orquestra Simfònica del Vallès
Isabel Rubio, directora

Clàssics dels musicals

4 i 11 gener 2025

Albert Bolea, Ana San Martín
i Sylvia Parejo, cantants
Orquestra Simfònica del Vallès
Marc Timón, director

Més informació i venda d'entrades a:
Taquilles: 93 295 72 07
taquilles@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat
www.osvalles.com

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Orquestra
simfònica
del Vallès

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell

El cor es va crear a l'entorn de la fundació de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell l'any 1982. La seva primera intervenció fou amb l'òpera *Madama Butterfly* de Puccini el 7 d'octubre d'aquell mateix any, el dia de la presentació al públic de l'AAOS. Els més de 40 anys passats i les gairebé 1.000 representacions d'òpera, sarsuela i concerts han conferit al cor una molt forta experiència dins del món de la lírica. En els seus inicis, va actuar al Gran Teatre del Liceu en substitució del seu cor en l'òpera *Maria Stuarda* (l'any 1992) i el públic i la premsa van elogiar-lo.

Després de l'incendi del Gran Teatre del Liceu es va crear una Federació d'Associacions d'Amics de l'Òpera de Catalunya, presidida per Mirna Lacambra, en favor de la reconstrucció del teatre i el Cor Amics de l'Òpera de Sabadell fou el primer a actuar a les Rambles de Barcelona, davant del Liceu.

El cor està format per una seixantena de cantaires de Sabadell, Barcelona i comarca. L'any 2003 el mestre Daniel Gil de Tejada va assumir la direcció de la formació, que també compta amb la col·laboració de la pianista Andrea Álvarez. Des de l'any 1989 participa en el cicle Òpera a Catalunya que, gestionat per la Fundació Òpera a Catalunya, porta l'òpera a diverses poblacions catalanes.

Director

Mtre. Daniel Gil de Tejada

Sotsdirectora

Andrea Álvarez

Sopranos

Ana Arias

Mª Gracia Arredondo

Consol Balagué

Anna Belmonte

Alba Boix

Rosa M. Campmany

Dolors Casajuana

Adriana Maria de León

Esther de Santos

Laia Font

Justina Godino

Katherine Herrera

Margarita Martínez

Ana Mas

Eugènia Montenegro

Kimiyo Nakako

Laura Obradors

Laia Puigmartí

Rosa Maria Ramirez

Gabriela Schurrer

Mª Esperança Vergés

Catalina Zamorano

Maria Elena Zelaya

Mezzosopranos i Contralts

Mariela Cecilia Ferraioli

Madeleine Lizet Gutiérrez

Mariya Melnychyn

Marta Planella

Cristina Salmons

Olha Shvydka Hrytsenyuk

Tenors

Eladi Adell

Gustavo Ardaya

Jaume Fonollà

Elias Gallego

Josep Mª Guix

Carlos Patricio López

Oriol Luque

Víctor Martínez

Isidre Ramón Obregón

Carles Ortiz

Andrés Rodríguez

Barítons i Baixos

Víctor Alonso

Daniel Arredondo

Raul Blangino

Roger Reverter

Carles Salmons

Jordi Tugas

Lluís Vergés

CARLOTA
SEGALÀ

flors

des de 1868

Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) és una realitat que porta la música al cor de les persones des del 1987. Entenem la música com a vehicle de transformació de les societats.

SOM diferents: Amb un model de gestió únic a Espanya, els músics i els treballadors són propietaris de l'empresa. La responsabilitat de compartir la gestió estimula la implicació i el sentit de pertinença.

SOM eclèctics: La nostra diversitat es tradueix en una programació variada, tant de contingut com de format, destinada a crear experiències úniques per a tot tipus de públics, fins i tot el que encara no ha gaudit mai d'un concert simfònic.

SOM propers: Som l'orquestra que col·labora amb més solistes i cors del país. Apostem pel talent musical del territori i compartim escenari i temporada amb solistes i formacions que troben en nosaltres un veritable company de viatge.

A més, des de la nostra fundació som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya i som membres fundadors de la Fundació Òpera a Catalunya (2020). Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; David Giménez Carreras, del 2006 al 2009, Rubén Gimeno, del 2009 al 2016 i James Ross del 2017 al 2018. Des del setembre del 2018, n'és el director titular Xavier Puig.

FORMACIÓ ORQUESTRAL

Director titular

Xavier Puig

Responsable de programació

Jordi Cos

Concertino

Javier Mateos

Concertino associat

David Fonseca

Violins 1rs

Cristian Benito*

Canòlich Prats**

Irina Galstian

Joaquim Giménez

Helena Muñoz

Narcís Palomera

Violins 2ns

Giovanni Giri*

Gala Cebotari**

Xavier Buira

Jose D. Fuenmayor

Ruslana Popa

Laia Pujolassos

Víoles

Joan Fèlix*

Javier García**

Lynn Barton

Josep Bosch

Lluís Cabal

Violoncel·ls

Romain Boyer*

Adrià Cano**

Montserrat Biosca

Joan Esplugas

Contrabaixos

Joan Collell*

Joan Cantallops**

Manel Ortega

Flautes

Elisabet Franch*

Pol Abellan**

Oboès

David Perpiñan*

Mariona Gòdia**

Clarinets

Toni Galán*

Salvador Francesc**

Xema Martínez

Fagots

Pau Solà*

Daniel Gálvez**

Trompes

Carles Lizondo*

Sergi Chofre**

Carles Domingo**

Laureà Vicedo**

Trompetes

Tomàs Tena*

Àlex Baiget**

Trombons

Manuel Gómez*

Sergi Alonso**

Andrea Escrig**

Tuba

Joan B. Domènech*

Tím·bals

Marc Cabero*

Percussió

Francisco José Sánchez*

Íñigo Ducar

Arnau Mas

Arpa

Carme Ubach*

EQUIP DE GESTIÓ

Gerent

Oscar Lanuza

Direcció Financera

Núria Sales

Desenvolupament estratègic

Martina Ribalta

Cap de Comunicació

Blanca de Carreras

Direcció tècnica

Carmina Martínez

Àrea tècnica i projectes

David Santamaria

Gestió laboral i RRHH

Agustina Rico

Arxiu musical

Irina Galstian

Encarregat d'orquestra

Joaquim Giménez

Regidor d'orquestra

Nil Sarró

Comptabilitat

Agnès Hernández

Comunicació

Maite Sabaleta

Secretaria

Cristina López

* Solista ** Assistent solista

Àptima Centre Clínic

**Nou servei d'Atenció
sense cita previa a
Sabadell**

Urgències de caire lleu i
moderat d'adults

De dilluns a divendres
9h a 20h

SABADELL:
C/ Concepció, 5

Treballem amb les principals
mútues asseguradores

Demana cita online:
aptimacentreclinic.com
93 736 70 20

  @aptimacentreclinic

Som a prop de la Cultura

**Àptima
Centre Clínic**
MútuaTerrassa

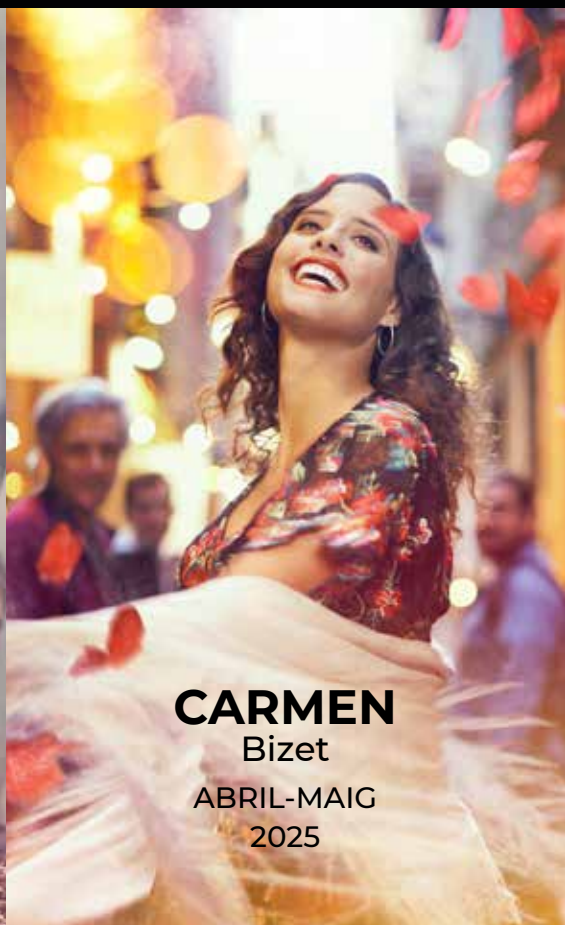
**Ets a prop
de viure millor**

NABUCCO

Verdi

FEBRER-MARÇ
2025

CARMEN

Bizet

ABRIL-MAIG
2025

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell
Orquestra Simfònica del Vallès

www.operacatalunya.cat

Som

Associació d'Amics
de l'Òpera de Sabadell

Orquestra
simfònica
del Vallès

Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

The image features a large, high-contrast graphic of the letters 'B' and 'C' in white, set against a solid black background. The 'B' is on the left, and the 'C' is on the right, both rendered in a bold, sans-serif font. The 'C' is partially cut off on the right edge of the frame. The letters are positioned in the upper half of the image, leaving a large black space below them.

B

^BSabadell
Fundació

Cultura i arts
Investigació i educació

www.fundaciobancosabadell.com